

ADVERTORIAL

Spor pandemiye rağmen durmadi

Spor, yeni normallere en çabuk uyum sağlayan, pandemi önlemleriyle ilgili sistemlerini mümkün olan en iyi şekilde geliştiren endüstri oldu.

2 020, Covid-19 pandemisinin tüm dünyayı sardığı, hayatın ve birçok endüstrinin önlemler kapsamında durakladığı bir yıl oldu. Spor yapıları, bu süreç içinde önlemlerini hızlı bir şekilde alan ve gerektiğinde turnuvalarını erteleterek riski en düşük düzeye çeken organizasyonlar oldular. Pandeminin ilk şoku atıldıktan sonra yönetim kurumları bir araya geldi ve önlemlerini alarak devam kararlarını açıkladılar.

Seyircileri stadyumlarda ve salonlarda bir araya getirmeden, ilk olarak yarım kalan organizasyonlar tamamlandı, ardından 2020-2021 sezonunun planları yapıldı. Euro2020 ve Tokyo2020, gelecek yıla ertelenseler de isimlerini koruyarak, sporun pandemiye yenilmediğini gösteren sembolik bir tavır aldılar. Spor, yeni normallere en çabuk uyum sağlayan, pandemi önlemleriyle ilgili sistemlerini mümkün olan en iyi şekilde geliştiren endüstri oldu.

Pandemi yeni bir durumu da ortaya çıkardı. İnsanlar karantina süreçlerinde sağlığın önemini, dolayısıyla sporun yarışmalarındaki iyileştirici rolünü daha iyi kavradılar.

TEB VE DÜNYA TENİSİNİN YILDIZLARI

Tenisin uluslararası turnuvaları ülkemizde 15 yıldır önemli bir gelenek halini aldı. 2005 yılında başlayan macera, Maria Sharapova, Serena Williams ve Roger

Federer gibi dünya yıldızlarını ülkemiz kortlarına taşıdı. Tenis, yeni bir tesis ve yepyeni bir turnuva ile sporun heyecanını yaşatmayı sürdürdü. Türkiye Tenis Federasyonu tarafından kısa sürede hayata geçirilen İstanbul Tenis Merkezi projesi TEB BNP Paribas Tennis Championship'e ev sahipliği yaptı.

Merkezin açılışı Gençlik ve Spor Bakanı Mehmet Muharrem Kasapoğlu, Tenis Federasyonu Başkanı Cengiz Durmuş, D-Smart İcra Kurulu Üyesi Murat Saygı ve TEB Bireysel ve Özel Bankacılık Kıdemli Genel Müdür Yardımcısı Gökhan Mendi'nin katılımıyla gerçekleşti.

Octagon'un organizasyonunda yer aldığı, D-Smart ile birlikte sportstv'nin yayınladığı şampiyonanın her aşamasında Sportsnet Group şirketleri allsports, VO2, sportsnet deyer aldı. Gelecek yıllarda, ülkemize kazandırılan yepyeni tesis ve turnuva ile dünya tenisinin yıldızları İstanbul'da buluşmaya devam edecek.

DÖNÜŞ MUHTEŞEM OLACAK

Yapılan tüm araştırmalar, insanların evde daha çok spor yaptığını ve dışarı çıkmak için de sabırsızlandığını gösteriyor. GWI tarafından gerçekleştirilen aylık küresel araştırmalarda sporun öneminin her geçen gün arttığını gördük. Eylül ayına gelindiğinde insanların yüzde 76'sının karantinanın başından beri bir şekilde spor yaptığı ortaya çıktı. Yürüyüş, koşu, yoga, hafif ağırlık egzersizleri en önde gelen dallar. Spor yapanların yüzde 81'i, pandemi sonrası normale döndüğünde spor yapmaya devam edeceğini belirtiyor. Katılımcıların yüzde 75'i evde spor yapmanın sadece fiziksel değil, mental olarak da faydasını gördüklerini, spor olmasaydı ciddi ruhsal problemler yaşayabileceklerini ifade ediyor. Kısacası insanlar evde yaptıkları sporu dışarı taşımak için pandemi önlemlerinin hafiflemesini bekliyor.

İnsanlar seyircisiz oynanan maçları ilk aşamada yadırgasa da spor sevgisi ağır bastı ve NBA'den en küçük organizasyona kadar pandemiye rağmen düzenlenen tüm organizasyonlar reyting rekorlarını tazeledi. Yapılan tüm araştırmalar, sporun geri dönüşünün eskisinden çok daha güçlü olacağını gösteriyor.

PEKİ TÜRKİYE'DE NELER OLDU?

Organizasyonlar önlemlerini alarak devam ediyor, spor yayımları yüksek izlenme rakamlarına ulaşmayı sürdürüyor. Sponsorlar da hemen hemen hiç fire

vermeden sporun yanında olmayı sürdürdüler. Türkiye'deki iletişim çalışmalarını da gözlemlediğimizde sporun yeniden hareketlendiği gözlemlenebiliyor. Türkiye'nin ilk ve tek spor odaklı iletişim grubu Sportsnet Group'un çalışmalarına bakıldığında da bu durum dikkat çekiyor. Ülkemiz spor dünyasında ilk ciddi hareketlenme Milli Takımlarımızın yeniden sahaya çıkmasıyla yaşandı. Şenol Güneş yönetiminde genç ve dinamik bir kadroyla 2019'daki elemelerde Euro2020'ye katılmaya hak kazanan Milli Takım, yeni heyecanlara adım atarken yarım kalan Avrupa Şampiyonası heyecanını da tamamlayacak. Euro2020, bir yıl erteleme ile 2021 yılında yapılacak. UEFA Nations League, Katar 2022 Dünya Kupası Elemeleri ile birlikte takımımız olağanüstü yoğun bir fikstürde maçlar oynayacak.

MCDONALD'S'TAN MİLLİLERE DESTEK

Bu zorlu ama heyecanlı süreçte McDonald's tüm Milli Takımlarımızın yanında olmayı seçti. Milli Takımlar Lezzet Sponsoru olarak erkek ve kadın tüm yaş gruplarında uluslararası önemli mücadelelerinde takımlarımızın yanında olacak McDonald's için "Milli Takım Gibisi Yok" ve "Kırmızı Beyaz, Kralını Tam-

Yapılan tüm araştırmalar, insanların evde daha çok spor yaptığını ve dışarı çıkmak için de sabırsızlandığını gösteriyor.

maz" konseptleriyle iletişim çalışmaları sportsnet tarafından hayata geçirildi. Milli sporcularımız Cenk Tosun, Kenan Karaman, Ahmed Kutucu, Didem Karageç, Ebru Topçu, Birgül Sadıkoğlu'nun oynadığı reklam filminde milli heyecanın yaşattığı etki anlatıldı.

"MEVZU BAHİS DEĞİL"

Türkiye Jockey Kulübü, çok önemli bir kitleye istihdam yaratan, gelirleriyle devlete ciddi katkı sağlayan, spordan ve bahisten çok daha fazla anlamlar ifade eden organizasyonlarıyla bilinen bir yapı. At yarışları dünyası kendine has gelenekleri olan, parçası olanların farklı bir heyecana adım atkılarını yapıyor...

Ülkemizde belirli kesimlerin at yarışları konusundaki yanlış algılarında değişiklik ve gelişim yaratmak adına Sportsnet Group tarafından yaratılan "Mevzu Bahis Değil" konseptiyle özel bir kampanya oluşturuldu. Kampanyanın temelinde Türkiye Jockey Kulübü'nün sadece ganyan oynatan bir kurum olmadığı, faaliyetleriyle geniş bir kitlenin hayatını değiştirdiği vurgulandı. Özellikle outdoor'da yüksek görünürlük elde eden kampanya, en önemli yarış Gazi Kосуsu'nda da farklı bir versiyonuyla hayata geçti.

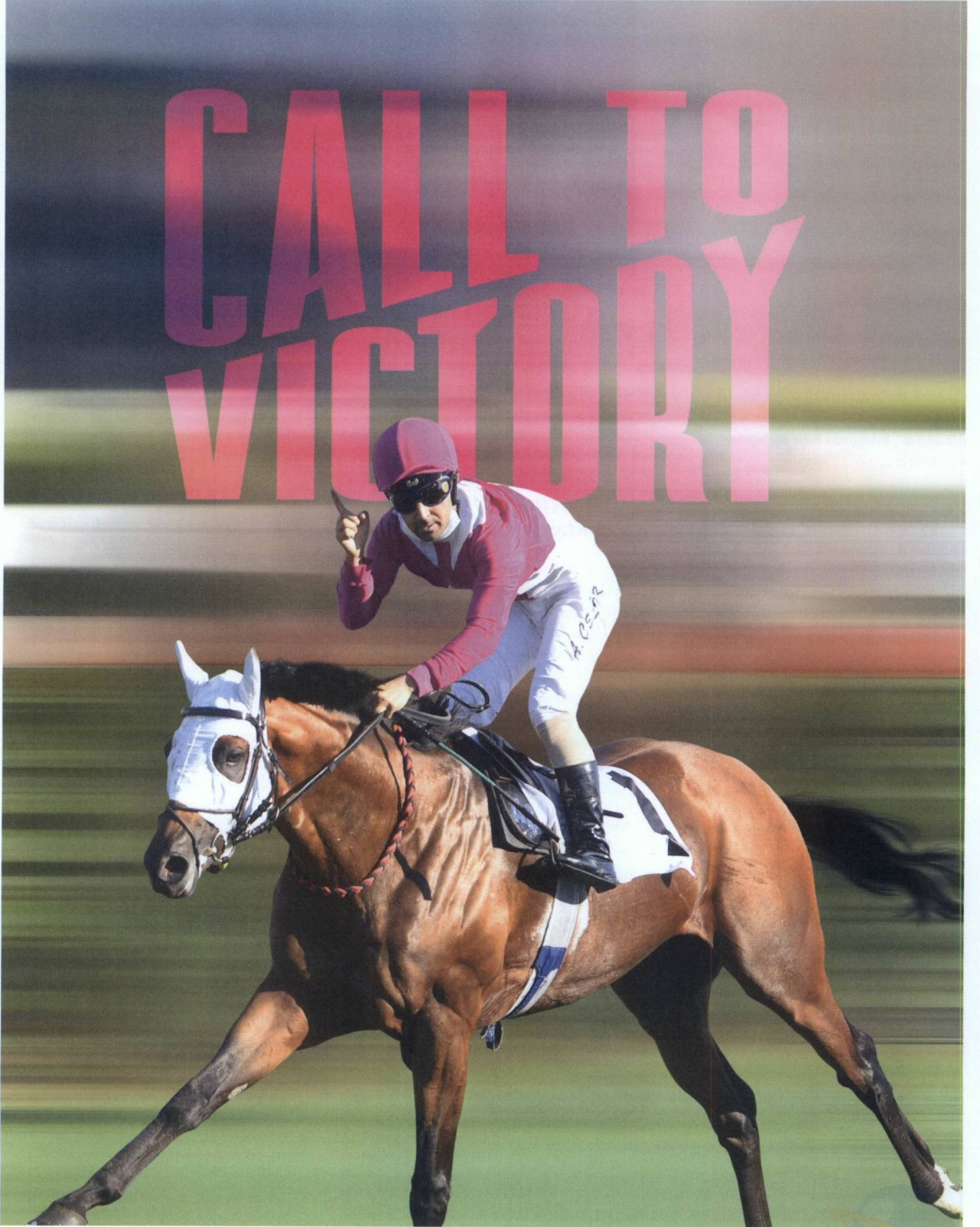
ZAFERE AGRI

Yayın Adı : Socrates
İli : İstanbul

Periyod : Aylık
Sayfa : 40

Tarih : 01.10.2020
Tiraj : 12.000

1/6

ZAFERE ÇAĞRI

Bu sayfalarda önceden de efsane atlara yer vermiş, onları en yakınlarından dinlemiştik. Şimdi odağımızda öyküsü hâlâ yazılmakta olan Call to Victory, mikrofonun öbür ucunda Arif Kurtel, Ahmet Çelik ve Reşat Köstem var...

ARAS YETİŞ

Geçtiğimiz sene Veliefendi Hipodromu'nun tribünlerinde, pist kenarında, piknik alanında, kısaca yarışın çıplak gözle izlenebileceği her noktada büyük izdiham vardı. Gazi Koşusu'nun önemine, anlamına yakışan atmosferde kazanan The Last Romance olmuştu. Kurtel Ekürisi'ne ait dişi safkan, her İngiliz atının üç yaşında sadece bir kez koşabildiği yarışın 93'üncü şampiyonuydu. Adı, sonrasında tek birincilik alamayacak olsa dahi Türk yarışçılığının altın sayfalarına işlenmişti. Artık onu kimse unutmuyacaktı.

Aşağı yukarı aynı günlerde Bursa pistinde koşu hayatına başlayan iki yaşındaki Call to Victory de tıpkı şampiyon kısrak gibi Kurtel ailesine, yani son yıllarda ülke atçılığına en yüklü yatırımları yapan eküriye aitti. Babası Victory Gallop, ABD'nin ve dolayısıyla dünyanın en prestijli Üçlü Taç (Triple Crown) yarışlarından Belmont Stakes'in 1998 galibiydi. Annesi Serap Gelin daha önce Kuloğlu adında başarılı bir yavru vermişti. Kısaca hem onu sahaya getiren ekürinin son yıllardaki ivmesi hem de kan hattının taşıdığı potansiyel, Call to Victory'nin istikbali hakkında umutlanmaya yeterdi. Tecrübesiz tay henüz ikinci yarışını rakiplerinin aşağı yukarı yirmi boy önünde

bitirdi. Tek 'maiden' yarış belki en ciddi ölçü değildi ama kesinlikle göstergeydi.

"İlk izleyişimde ne kadar özel olacağını anlamıştım. Bursa'da, daha ikinci koşusunda..." -Ahmet Çelik

Call to Victory'nin bu performansını, o günlerde buluşmadığı daimi jockeyi Ahmet Çelik şu sözlerle anlatıyor:

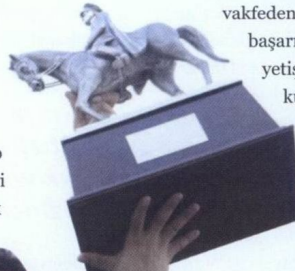
"Onu ilk izleyişimde ne kadar özel olacağını anlamıştım. Bursa'daki ikinci koşusunda, Tolga Yıldız'la rakiplere uzak ara çekerken kalitesini yansıttı. Ama o safnadaki her at için soru işaretleri vardır. Büyük yarışlara girebilmek için mesafe tutması gerekir.

İlk koştuğu günle Gazi arasında bir sene var, ne olacağı belli olmaz." Kısa süre sonra The Last Romance'i idare ederek Gazi Koşusu'nu arka arkaya beşinci kez kazanacak Çelik'in aklında yine yarışların en büyüğü vardı. İki

yaşındaki Kurtel safkanlarını da ekürinin jockeylerinden olduğu için ekstra ilgiyle takip ediyordu. Türkiye'nin derbisine âdeta ambargo koymuştu, rekorunu daha da ulaşılmaz kılmak için doğru aday bulması gerekiyordu.

Sonraki şampiyonunu arayan tek kişi Çelik değildi. Türkiye'de ve Amerika'da eşzamanlı yürüttüğü yetiştiricilik operasyonlarına büyük meblağların yanında oldukça fazla mesai de vakfeden Arif Kurtel'in hedefinde aynı başarının tekrarı vardı. Deneyimli yetiştiriciye göre, bir tayın

kumaşını sahaya çıkmadan anlamak son derece zordu. Call to Victory onun dikkatini de aşağı yukarı aynı dönemde çekmişti: "Ben de kuvvetini yarış hayatına başladığında fark ettim. İdmanlar itibarıyla ondan ileride olan; konformasyonu, pedigrisi üstün taylar vardı. Böyle örnekler çoktur ancak yarış karakteri başka bir şey ve bunu her atta bulmak mümkün değil. Kanatlı mı diyelim, aldığı idmanın yarışma kabiliyetini en üst düzeye çıkardığı mı diyelim artık... Bunlar birleşince ortaya farklı şeyler çıkıyor."

Ahmet Çelik

2020 Gazi Koşusu

Henüz iki yaşında, yani yarış hayatının başında olmasına rağmen Call to Victory'nin 'farklı' olduğuna şüphe yoktu. İlkinde kaybedip ikincisini kazandığı kısa Bursa serüveninin ardından durağı sınıflı koşular koşaacağı İstanbul ve Ankara olacaktı. İki yaşlı klas tayları karşı karşıya getiren Sadun Atıç Koşusu öncesi seçenekleri değerlendiren Ahmet Çelik'le yolu da bu esnada keşişti: "Tay, Bursa'da kendini kanıtlayıp İstanbul'a geldi. Bana teklif edilince hemen kabul ettim çünkü potansiyelini biliyorum. Bursa'ya göre İstanbul düz saha ve ters sahadan düz sahaya gelen atlar ilk yarışlarda pek adapte olamaz. Ters ayakla koştukları için gerçek güçlerini veremezler, bu uyum süresi birkaç yarışa kadar çıkabilir. Bindim, biraz zorlandık; at dışarı savrulmak istedi saha ters geldiği için ama az farkla kazandık. Sonra da ne ayrıldık, ne geçildik." Çelik'in de söylediği gibi 2019 muazzam geçmişti. Grup 1 Karayel ve Çaldıran koşularını da içeren zorlu takvimi altı yarışta altı galibiyetle tamamlayan ikilinin gözü yeni yıldıydı.

Bu çapta atların takvimini titizlikle seçmek, onları sık ve gereksiz koşturup üzmemek de sahaya çıkmalarıyla aynı oranda önemlidir. Üst düzey safkanlar kış aylarını genellikle istirahat ederek geçirir, bir yandan da

idmanlarını sürdürerek yeni yıla hazırlanırlar. Fakat Call to Victory'nin normalde altı ay olması planlanan arası, pandemi nedeniyle haddinden uzun devam etti. Süreçte antrenör Orkun Özcelcanat ve tüm ekibinin ilk önceliği atın iki yaşlılığından üç yaşlığına geçişte kaybolmamasıydı. Müthiş taylık dönemleri geçirip aynı ivmeyi sonraki yaşına taşımayan Waneta, Long Runner benzeri örnekler akıllardaydı. Neyse ki disiplin, planlama ve yarışçılığın olmazsa olmazlarından şans, ekürinin yanında. 2020'nin Haziran ayında gecikmeli olarak piste çıkan Call to Victory, tıpkı evvelki sene kadar ışıltılıydı.

Bu çapta atların takvimini titizlikle seçmek, onları sık ve gereksiz koşturup üzmemek gerek.

Yeniden atın sırtına dönen Ahmet Çelik için de üst üste altıncı Gazi Kupası'nın yol haritası çizilmişti: "Sahaya çok formda geri geldi. 1400 metrede, 1600 metre Erkek Tay Deneme'de kazandık. Herkesin aklında uzun mesafeyi yapabilir mi yapamaz mı şüphesi vardı,

dedikodular oluyordu. Ben atın üstündeydim, ne yapabileceğini biliyordum ama gerçek gücünü hiç söylemedim. Stratejidir, bilmeseler daha iyi. Soranlara 'Koşarak göreceğiz' diyordum. 2200 metrede Sait Akson Koşusu'nu kazandık, insanlar hâlâ tatmin olmadı. 'Güzel yerde gitti, az at olduğu için boşlukta geldi' lafları dolaşıyordu..." 2400 metre mesafede koşulacak derbi öncesi tüm sınavları pekiyle geçen Call to Victory, her ne kadar kendisinden şüphe edenler olsa da artık büyük kapışmaya hazırды.

2015'te Renk, 2016'da Graystorm, 2017'de Piano Sonata, 2018'de Hep Beraber, 2019'da The Last Romance'le Gazi Koşusu'nu ilk sırada bitiren Ahmet Çelik'in hedefi altıncı zaferdi.

Bu sayede aktif jockeyler arasında en çok Gazi galibiyeti bulunan Halis Karataş'ı yakalayacak, yedi kez kazanan Ekrem Kurt ve dokuz kez galip gelen Mümin Çılgın'la arayı biraz daha kapatacak. Tabii Çelik'in başarısını daha kıymetli kılan şey bu sayıya birbirini takip eden yıllarda ulaşmasıydı.

2020'de ilk kez
Call to Victory

ayarında bir süper favorinin idaresini alacaktı. Peki bu baskı unsuru muydu? Derbideki başarısının sırrını sakın mizacına bağlayan tecrübeli jokeye göre cevap hayırdı: "En favori ata biniyordum ama ekstra heyecan olmadı. Ben sayısız grup yarış, üst üste beş Gazi Koşusu kazanmış bir jokeyim. Elimden geleni yapacaktım ama kısmetimde yoksa da kaybedecektim. Zaten orada strese girip bunu çok düşünürsem hata ihtimalim artar. Fazla düşünmemek lazım. Çok rahattım."

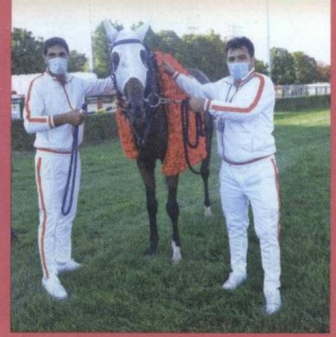
"Kazanırken bile fazlasını yapabileceğim izlenimini veriyor. Sanki yedek bir vitesi var..." -Reşat Köstem

Vernazza, Kingsman, Powerman ve Prior gibi az şans verilmesine rağmen rakip klasmanında değerlendirilebilecek isimler mevcuttu. Tabii dürüst olmak gerekirse herhangi birinin sürpriz yapabilmesi için favorinin ciddi sıkıntılar yaşaması gerekliydi. Geçen senenin aksine seyircisiz, sessiz Veliefendi Hipodromu'nda yarış başladığında hiçbir şey plana aykırı gitmedi. Call to Victory son düzlüğe çıktığında, yer kapma telaşıyla birbirini sıkıştıran rakiplerin yanından geçip zafere yürümüşü. O ilk ve tek, Kurtel Ekürisi art arda ikinci, Ahmet Çelik art arda altıncı

derbi galibiyetini kutluyordu. Türkiye'nin yeni bir şampiyonu, yeni bir Üçlü Taç adayı vardı. Erkek Tay Deneme Koşusu'nu ve Gazi'yi koleksiyona eklemişti, taç takmak için 2800 metre mesafeli Ankara Koşusu'nu bekleyecekti. Sahibi ve jokeyi başta olmak üzere birçok otoriteye göre jenerasyonunun oldukça önündeydi, onu bu hedeften alıkoyabilecek yegâne şey hesapta olmayan bir aksilikti.

Call to Victory, Mustafa Kemal Atatürk adına verilen atılığımızın en büyük kupasını almakla kalmamış, 11 yarıştır geçilmeyerek sansasyonel bir seriye imza atmıştı. Duayen yarış yazarı Reşat Köstem'e göre onda da geçmiş efsanelerin bazılarının taşıdığı bir özellik vardı: "Kazandığı koşullarda bile fazlasını yapabirmiş izlenimi veriyor. Ben kendi adıma böyle düşünüyorum ama sanıyorum yarışseverler de aynı şeyi düşüneceklerdir. Mesela Gazi Koşusu'nu çok kolay kazandı ama daha iyisini de yapabirdi istese. Yarışı önde çeken bir tavşanla rekor için koşabilirdi. Call to Victory üstün yetenekleri olan bir at. Sanki hep yedek bir vitesi var da henüz kullanmadı."

Yıllardır sahayı yakından takip eden Köstem'e, Call to Victory'yi hangi eski büyük safkana benzettiği sorusunu da yöneltiyorum: "Stil itibarıyla aklıma geride bekleyip düzlükte

CTV 101

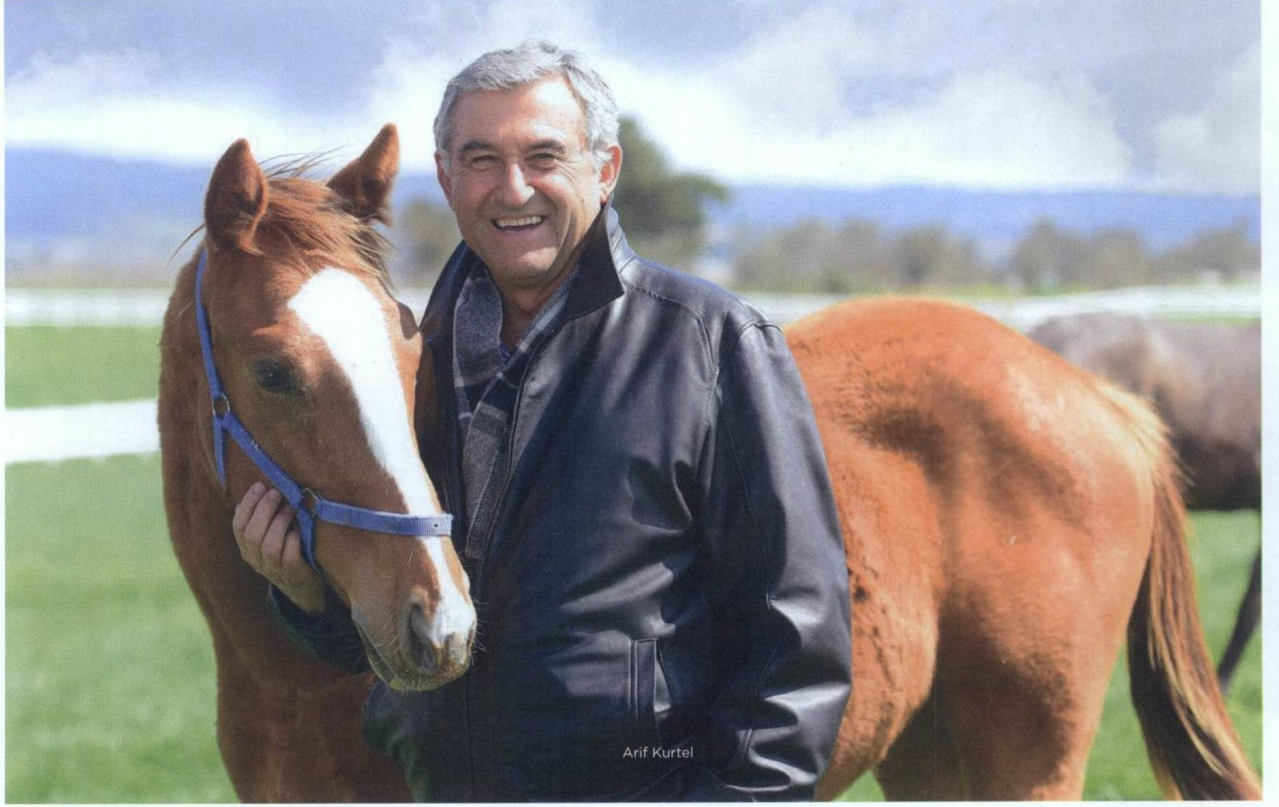
-İsmi 'Zafere Çağrı' anlamına gelen Call to Victory, pandemi arası nedeniyle ertelenip 30 Ağustos Zafer Bayramı'nda düzenlenen Gazi Koşusu'nun galibi oldu.

-Call to Victory'nin Gazi derecesi olan 2.30.18, koşunun tüm zamanlar rekoruna sahip Bold Pilot'ın 2.26.22'sinin dört saniye kadar gerisinde.

-Call to Victory'nin bir buçuk yıllık yarış kariyerinde ulaştığı toplam ikramiye tutarı 4,5 milyon liranın biraz üzerinde.

-Ahmet Çelik, Gazi Koşusu kazandığı Graystorm ve Call to Victory hariç diğer tüm safkanlara ilk kez büyük derbide koşmak için bindi.

-Kurtel Ekürisi'nin bir diğer atı Long Runner, toplam yedi adet Grup 1 koşu kazanarak bu alandaki rekorun sahibi Devir'e (9) çok yaklaştı.

Arif Kurtel

öldürücü sprint atan birçok isim geliyor. Mesela benim yere göğe sığdıramadığım Karayel vardır. Call to Victory'nin son sprinti o kadar güçlü müdür, bilemem. 2005'teki Gazi'de izlediğimiz, Eliyeşil Ekürisi'nin Popular Demand'i vardı. Geride bekleyip, çok güzel bir sprintle farklı kazanmıştı. Aklıma onu da getirdi. Ancak tek yarış pas geçmeden arka arkaya 11 galibiyetin benzeri az. Bundan iyisi ne olabilir? Geri dönüp bakınca yine Karayel olabilir çünkü o 18'de 18 yaptı. Zamanın koşabileceği yarışlarının hepsini kazanmıştı. Diğerleriyle benzetemedim. Mesela Bold Pilot, Türkiye'nin en müstesna atlarından ama o dahi zaman zaman geçildi."

Peki Ahmet Çelik'in Gazi'deki galibiyet serisine ne demeli? Reşat Köstem tek kelimeyle "Mucize" olarak tanımlasa da başarılı jokeyin hakkını vermekten geri durmuyor: "Buna mucize deyip öyle kenara bırakamayız, Ahmet'i görmezden gelemeyiz. Başarısında jokeylik becerisinin, zekâsının, at seçme melekelerinin büyük payı var. Kolay bir şey değil. Zaten bu rekoru da geliştirirse Ahmet geliştirir. Üzerine çok uzun süreler çıkılabileceğini hiç tahmin etmiyorum. Ayrıca dünyada da eşi benzeri

yok, Guinness'e girebilecek bir olay. Baktım, derbiler düzeyinde en yakını İtalya'da olmuş; Federico Regoli, Derby Italiano'yu beşi üst üste sekiz kez almış ama arada boşluğu var. Bir de Alman jokey Gerhard Streit var ki Alman Derbisi'ni 1938-1941 arasında galip tamamlamış. Ahmet'in yaptığı iş gerçekten çok acayip."

"Önümüzde sadece Ankara Koşusu var, Call to Victory için sezon bitti. Seneye Allah kerim..." -Arif Kurtel

İçinde bulunduğumuz Ekim ayının 24'ünde, Ahmet Çelik kariyerindeki en büyük ukdeyi tamamlamaya çalışacak. Call to Victory de Türkiye'nin Üçlü Tacı gerçekleştiren son safkanı olmaya koşacak. Önceleri Sadettin, Minimo, Karayel, Seren, Uğurtay, Hafız, Bold Pilot ve Grand Ekinoks'un gerçekleştirdiği üçlemenin anlamı büyük. Zira dünyanın gelişmiş atçılık ülkelerinin hemen hepsinde "Triple Crown" kavramının karşılığı mevcut. Çelik de geçmişte kapısından döndüğü payeyi ne çok istediğini saklamıyor: "Üçlü Tacı işini gayet önemsiyorum. Graystorm'la geçdik,

Hep Beraber'le koşmadığı için yapamadım, Piano Sonata'yla Ankara'da kazandık ama o da Erkek Tay Deneme'de ikinci olmuştu. The Last Romance, Gazi'den sonra iyi koşamadı, onunla da yapamadık. Umulmadık bir problem olmazsa Call to Victory'yi galibiyete son derece yakın görüyorum."

Şimdi yarışseverlerin aklında bir soru daha var. Beklentilerin altında geçen 2019'un son aylarında açılıp aniden ülkenin en iddialı İngiliz atına dönüşen Long Runner, Call to Victory ile kozlarını ne zaman paylaşacak? Ya da paylaşacak mı? Bunu iki atın da sahibi, konunun bir numaralı karar mercii olan Arif Bey'e sorduğumda, "Önümüzde sadece Ankara Koşusu var ve Call to Victory için bu sezon bitti. Seneye Allah kerim" cevabını alıyorum. Reşat Köstem ise yakın vadede yarışma ihtimallerini mantığa aykırı bulduğunu söyleyip ekliyor: "Sahipleri belki hiç koşmazlar, 'Gerek yok ikisini birbirine kırdırmaya' derler ama hepimizin aklında o soru var: Kim daha büyük? Kim daha iyi? Call to Victory, çok çok iyi ama gücünün sınırlarını bilmiyor. Kendinden büyüklere karşı Long Runner kadar performanslı olacak mı bunu göreceğiz."

Gökhan Kocakaya
ve Long Runner

İçinde bulunduğumuz dönem itibarıyla Türkiye'nin en iyi atlarından iki tanesine sahip olan Kurtel'lerin akla geçmişin şaşaalı ekürilerini getirdiği çok açık. Köstem'e göre bunun ilk nedeni yapılan büyük yatırımlar ama hâlâ gidecek yol var: "Mesela Eliyeşil Ekürisi yıllarca sahayı domine etmişti. Minimo, Akkor, Karayel, Hafız ve Kapkara gibi atları rakip tammazdı. Henüz Kurtel Ekürisi o aşamada değil ama olanakları çok fazla. Hiç çekinmeden Avrupa'dan, Amerika'dan alınabilecek en üst bedellerle, Türkiye'de pek görülmemiş tutarlarla damızlık alıyorlar. Yavaş yavaş o orijinler de sahaya gelmeye başlayacak. Kişisel görüşüm gelecekte çok iyi bir organizasyon ve planlamayla sahalarımızı domine edebilirler. Bir yandan da eskiden şimdiki kadar fazla at ve atçı yoktu. Şu an kendince çok ciddi para harcayan dolu at sahibi var. Kaldı ki bu iş sadece para değil, elbette finansal güç mühim ama şans yönünü de unutmamak gerek."

Türkiye'nin en iyi atlarından iki tanesine sahip olan Kurtel'ler, akla geçmişin şaşaalı ekürilerini getiriyor.

Geçtiğimiz iki sene gösteriyor ki Kurtel Ekürisi at yarışçılığının olmazsa olmaz öğelerine, yatırım gücü ve şansa sahip. Call to Victory, siz bu satırları okuduktan kısa süre sonra üçlü tacı tamamlamış, Long Runner ise atçılık tarihimizin en çok Grup 1 yarış kazanmış atı olabilir. Hepsinden önemlisi önümüzdeki senelerde yepyeni şampiyon adaylarını sahaya

getirmeleri işten bile değil. Son olarak Arif Bey'e bu başarısından ne denli keyif aldığımı soruyorum, laf burada da o çok tanıdık ülke imkânsızlıklarında bitiyor: "Bu iş bir 'challenge' benim için. İyi at yetiştirmek, iyi yarış koşturmak... Emek verdiğiniz değerlerin peşinden gidiyorsunuz ancak bu kolay değil. Türkiye'de yetiştiricilik altyapısı çok yetersiz. Toprağımız yok, yerimiz yok, hayvan yetiştirecek ot dahi bulamıyoruz. Devletin bu sektöre farklı gözle bakıp en azından altyapı konusunda ciddi imkânlar sunması gerekir. Biz daha atlet yetiştirecek arazilere sahip değiliz." **S**

Şampiyonlar Ligi

Call to Victory ve Long Runner ikilisi hakkında akla düşen sorulardan biri de yurt dışında yarışıp yarışmayacakları. Açıkçası Grand Ekinoks'ların, Dinyeper'lerin, Pan River'ların, Ribella'ların yolundan gidip bunu denememeleri için sebep görünmüyor. Pandemi arası ve karışık takvimler hariç... Arif Kurtel, eğer şartlar normal olsaydı Long Runner'ın eylül ayında ABD'de Grup 1 koşturmayı hazırladığını belirtti fakat bu plan şimdilik mecburen askıya alınmış durumda. Yurtdışı yarışlarını sık sık yerinde takip eden Reşat Köstem ise atçılığımızın ilerlemesinin yollarından birinin küreselleşme olduğunun altını çiziyor ve sahiplerinin atları yurtdışına götürmek konusunda daha cesaretli olmaları gerektiğini belirtiyor. Ona göre her iki şampiyon da yurt dışında doğru yarışlar seçtiği takdirde başarı şansına sahip.

EN İYİ POZU SAMPIYONLAR VERİR

Yayın Adı : Spor Arena Plus
İli : İstanbul

Periyod : Aylık
Sayfa : 20

Tarih : 01.10.2020
Tiraj : 0

1/8

RÖPORTAJ

RÖPORTAJ

● 'AT fotoğrafçısı' olarak anılmak istediğini söyleyen Kadir Çivici, kendisine ulusal ve uluslararası yarışmalarda 100'e yakın ödül kazandıran başarılı fotoğrafların sırrını genel yayın yönetmenimiz Adil Demircubuk'a anlattı.

EN İYİ POZU ŞAMPİYONLAR VERİR

15 yıldır Türkiye Jokey Kulübü bünyesindeki yarışlarda ve etkinliklerde fotoğraf çeken Kadir Çivici, Türkiye'nin ilk 'at fotoğrafçısı' olma hedefiyle çıktığı yolda emin adımlarla yürüyor. BUGÜNE DEK 15 SERGİ AÇAN ÇİVICİ, YURT İÇİ VE YURT DIŞINDA 100'E YAKIN ÖDÜL ALDI.

SPOR ARENA PLUS

ADİL DEMİRCUBUK

YOLU İstanbul Veliefendi Hipodromu'na düşenlerin aşına olduğu bir simadır **Kadir Çivici**. Her yarıştan önce omzunda fotoğraf makineleriyle start noktasındaki yerini alır, ardından finişe koşarak atların fotoğraflarını çeker. Yarışlar dışında insanlar ile atlar arasındaki ilişkiyi ve duygusal bağı yansıtan fotoğraflar çeken **Çivici**, ulusal ve uluslararası yarışmalarda 100'e yakın ödül aldı.

Bu yönüyle '**alanında tek**' diyebileceğimiz **Çivici**, çoğu '**sanat eseri**' niteliğindeki eserlerini 15 sergide fotoğraf tutkunlarının beğenisine açtı. 'Türkiye'nin ilk at fotoğrafçısı' olarak anılmak istediğini ifade eden **Kadir Çivici** ile Veliefendi Hipodromu'nda buluştuk ve o birbirinden güzel fotoğrafların hikayesini sorduk...

● **Öncelikle kendini kısaca tanıtır mısın? Türkiye Jokey Kulübü'nün (TJK)**

kapısından giriş hikayeniz nedir? Kulüp ve atlar ile yollarınız nasıl keşişti?

1980 Ordu Ünye doğumluyum. 7 yaşında iken bir atımız vardı, fındık taşıma işlerini atlarla yapardık. Dolayısıyla atlara aşinalığım çocukluk çağında başladı. Fotoğraf çekmeye de ortaokul yıllarında başladım. Amcamın Zenit marka bir fotoğraf makinesi vardı. Kullanmazdı ama evin bir köşesinde dururdu, ben de ara sıra kullanırdım. Daha sonra Edirne Trakya Üniversitesi'nin Halkla İlişkiler bölümünü kazandım. Derslere akşamları gittiğim için gündüzlerim boştu, ben de yerel bir gazetede çalışmaya başladım. Gazetecilik tutkusunu orada kaptım diyebilirim! Okul bitince İstanbul'a geldim. 2004 yılında Sabah gazetesinde polis muhabirliği yapmaya başladım. Bu arada 2005 yılında da iş başvurumu yaptığım Türkiye Jokey Kulübü ile yollarım keşişti. Fotoğrafçı aranıyordu.

Kısmet, kader diyelim atlara olan sevgim zaten ağır basıyordu. O gün; bugün 15 yıldır buradayım ve işime tutku ile bağlıyım. Türkiye Jokey Kulübü sayesinde at ve fotoğraf merakımı bir araya getirdiğim için çok mutluyum. Bu süre zarfında 100'e yakın ulusal ve uluslararası yarışmada da kulübüm sayesinde ödüller aldım.

● **Atlara olan sevgin sanyorum bu işe girince daha da arttı?**

Evet. Atları tanıdıkça onların biz insanlara ne kadar yakın varlıklar olduğunu gördüm. Onların da aynı bizim gibi davranışları var.

● **Atlara olan sevgin derken?.. Bu konuyu biraz açar mısın?**

Bir ata nasıl yaklaşırın ona göre karşılık görürsün. Mesela sert bir mizaçla yaklaşırın at mutlaka hisseder ve ona göre tedbir alır. Ama sevgiyle yaklaşırın sana daha yakın davranır.

RÖPORTAJ

“Atlar da poz verir” diyen Çivici, “Şampiyon atların fotoğrafları daha güzel oluyor. Çünkü geçmişini biliyorsun ve ona göre hareketlerini daha iyi gözlemliyorsun. Onlara karşı bir saygı hissediyorum. Duruşları, kasları, görünüşleri mükemmel. Adeta ‘Ben buradayım’ diyor” ifadesini kullanıyor.

● **Atların fotoğrafını çekerken korku ya da buna benzer bir olay yaşadın mı?**

Korkuyorsanız belli etmemeniz lazım. Çünkü o seni anında tahlil ediyor hemen, tıpkı bir bilgisayar gibi. ‘Atlar insanları tanır mı?’ diye sorarlar ya, at insanı değil, davranışı tanır. Bir gün harada fotoğraf çekimi için dolaşıyordum. Bir anda karşından 100’e yakın tayın koşarak bana doğru geldiğini gördüm. Hiç kıpırdamadan deklanşöre bastım. Ben sabit durduğum için yanımından geçip gittiler. Ama korkup hareket etseydim mutlaka çarparlardı. Onlar size de bazı şeyleri öğretiyor.

● **Peki fotoğraflarının çekildiğini, yani ona özel bir kompozisyon kurgulandığını anlıyorlar mı? Poz veriyorlar mı atlar?**

Tabii ki poz veriyorlar, duruşları değişiyor. Esasen fotoğrafçılıkta şu çok

önemlidir; önce ne çekmek istediğine karar vereceksin. O kararı verdikten sonra hamleler yaparsın. Bir atı karşından mı çekeceksin, manzara içerisinde mi çekeceksin, yoksa tek mi olacaksın...

AT, İNSANLARI DEĞİL DAVRANIŞLARINI TANIR

● **At fotoğrafı çekerken mizansenleri nasıl oluşturuyorsun?**

Diyelim ki bir atın fotoğrafını çekmeye karar verdim, dikkatini bana vermesini kulaklarının dikleşmesini istiyorum. Cep telefonuma yüklediğim başka bir atın sesini açıyorum, sesi duyunca bir anda dikkat kesiliyor, kulakları dikleşiyor. Hatta bu işi ani yaparsanız daha güzel enstantaneler çıkıyor. Ya da bir atın jokersiz

olarak koşmasını istiyorum, o zaman da birkaç şişenin içine taş koyuyorum ve birine sallatıyorum. O sesle koşmaya başlıyorlar. Bir de fotoğraf çekerken fonun sade olmasına çok dikkat ediyorum. Ağaç dalları, çiçekler, bina vs. gibi dikkat dağıtacak unsurların olmaması gerekiyor arkasında.

● **Gelecekte de bu yolda devam etmeyi düşünüyor musun?**

Ben ilk günden itibaren tamamen bilinçli bir şekilde yola çıktım. Ülkemizde herkes her fotoğrafı çekiyor. Bir alanda uzmanlaşan fotoğrafçı sayısı çok az. Ben de bu alanda uzmanlaşmaya karar verdim. At fotoğrafçısı olarak anılmak istiyorum. Atlar bizim hayatımızın yüzde 99’unu kapsıyor. Hayatımız atların etrafında şekillendi. TJK çatısı altında olmak da

RÖPORTAJ

● 15 yıldır TJK bünyesindeki organizasyonlarda at fotoğrafları çeken Kadir Çivici, "Atlar senin, fotoğraflarını çektiğini anlıyor mu? Poz veriyorlar mı?" sorumuza, "Tabii ki poz veriyorlar, duruşları değişiyor" cevabını veriyor.

RÖPORTAJ

Bugüne dek Özgünhan, Kafkaslı, Turbo, Caş, Ribella, Sabırlı, Luxor ve Kaneko gibi sayısız şampiyon atların fotoğrafını çekerek ölümsüzleştiren Çivici, "Bold Pilot'u sadece jübilesinde çektim. Mesela Yavuzhan'ı çekmeyi çok istedim ama yaşımla itibarıyla yetişemedim" diyor.

ayrı bir mutluluk.

● **Bugüne dek kazandığın uluslararası ödüllerden bahsedebilir misin? Hepsinde at mı vardı?**

Mesela 2010 yılında Eyüp Belediyesi'nin düzenlediği evrensel hoşgörü temalı uluslararası fotoğraf yarışması vardı. Hoşgörü deyince çoğu kişinin aklına Afrika'da aç çocuklar ya da bir insanın başka bir insana gösterdiği sevgi geliyor. Ben, bir çocuk ile at arasındaki duygusal bağı yansıtmaya çalıştım. Yarışmaya gönderdiğim fotoğrafla altın madalya kazandım. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın 2 yılda bir düzenlediği Devlet Fotoğraf Yarışması'nı 2016 ve 2018'de ben kazandım. Aynı şekilde Tarım Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın düzenlediği yarışmalarda da birincilikler aldım.

● **Şampiyon atların fotoğrafını mı çekmeyi seviyorsun yoksa bir hikayesi olan ama daha naif atların mı?**

Şampiyon atların fotoğrafları daha güzel oluyor. Çünkü geçmişini biliyorsun ve ona göre hareketlerini daha iyi gözlemliyorsun. Açık söyleyeyim; şampiyon atların fotoğraflarını çekmek daha fazla mutluluk veriyor. Onlara karşı bir saygı hissediyorum. Duruşları, kasları, görünüşleri mükemmel. Adeta 'Ben buradayım' diyor.

● **Hangi şampiyonların fotoğraflarını çektin?**

Özgünhan, Kafkaslı, Turbo, Caş, Ribella, Sabırlı, Luxor ve Kaneko gibi sayısız şampiyonlar. Bold Pilot'u sadece jübilesinde çektim. Mesela Yavuzhan'ı çekmeyi çok istedim ama yetişemedim.

YARIŞSEVER TAHMİN İÇİN BEN FOTOĞRAF İÇİN!..

● **Fotoğrafını çekeceğin yarışlar önceden hazırlık yapıyor musun?**

Tabii ki. Her yarıştan önce mutlaka katılan atları incelerim. Önceki yarışlarına bakarım ve hangilerinin öne çıkacağını tespit etmeye çalışırım. Birbirine yakın kalitede atların olduğu yarışlarda finiş grup halinde girilir, ben de ona göre çekim yapacağım yerde pozisyon alırım. At yarışı oynamayı sevenler bültenleri tahmin yapmak için inceler, bense fotoğraf çekmek için!..

● **Hangi atlar fotoğrafta daha iyi duruyor? Koyu renkleri mi, beyaz olanlar mı?**

Ortamin ışığına göre değişiyor. Gündüz fotoğraflarında koyu renk atlar daha iyi. Doru deriz biz onlara. Gece yarışlarında da kır atlar yani beyaz ve beyaza çalanlar daha güzel çıkıyor.

● **Fotoğrafçılık konusunda özel bir eğitim aldın mı?**

Hayır, hiç eğitim almadım ama bireysel olarak kendimi geliştirmeye çok gayret ettim. Burada kulübün ve buradaki insanların da rolü büyük oldu. Fotoğrafçılıkla ilgili yayınları takip ediyorum. Mesela internetteki forumlarda yayınlanan bir fotoğrafın altına yapılan eleştirileri mutlaka okur, dikkate alırım. Övgüleri de eleştirileri de daha iyisi olması adına önemserim.

● **Kaç tane sergi açtın?**

Bireysel olarak beş. Türkiye Jokey Kulübü adına da birlikte açtığımız toplam 15 sergi bulunuyor.

● **Türkiye Jokey Kulübü'nün düzenlediği 'Fark Yaratan Kadın Girişimciler' projesinde yer alan fotoğraflarınız büyük ilgi gördü. Kadınlar ile atları aynı karede bir araya getirme fikri nasıl doğdu?**

Bu, Türkiye Jokey Kulübü'nün ses getiren bir projesiydi. Kurumsal İletişim Müdürlüğü de projeyi kalıcı hale getirdi. İlk yıl Anadolu'yu dolaşarak, erkeklerin egemen olduğu sektörlerde tutunmaya çalışan kadınları fotoğrafladım. İlk yıl güzel olunca, geçen sene de Kurumsal İletişim Müdürlüğümüz "Fark Yaratan Emekçi Kadınlar" temasını belirledi.

Fotoğraflarda yer alan tüm kadınların ayrı bir hikayesi var. Hepsi azmin zaferi diyebiliriz. Türkiye Jokey Kulübü'nün yaptığı güzel işlerden biri olarak çok dikkat çekti, ses getirdi.

EN IYI POZU SAMPIYONLAR VERİR

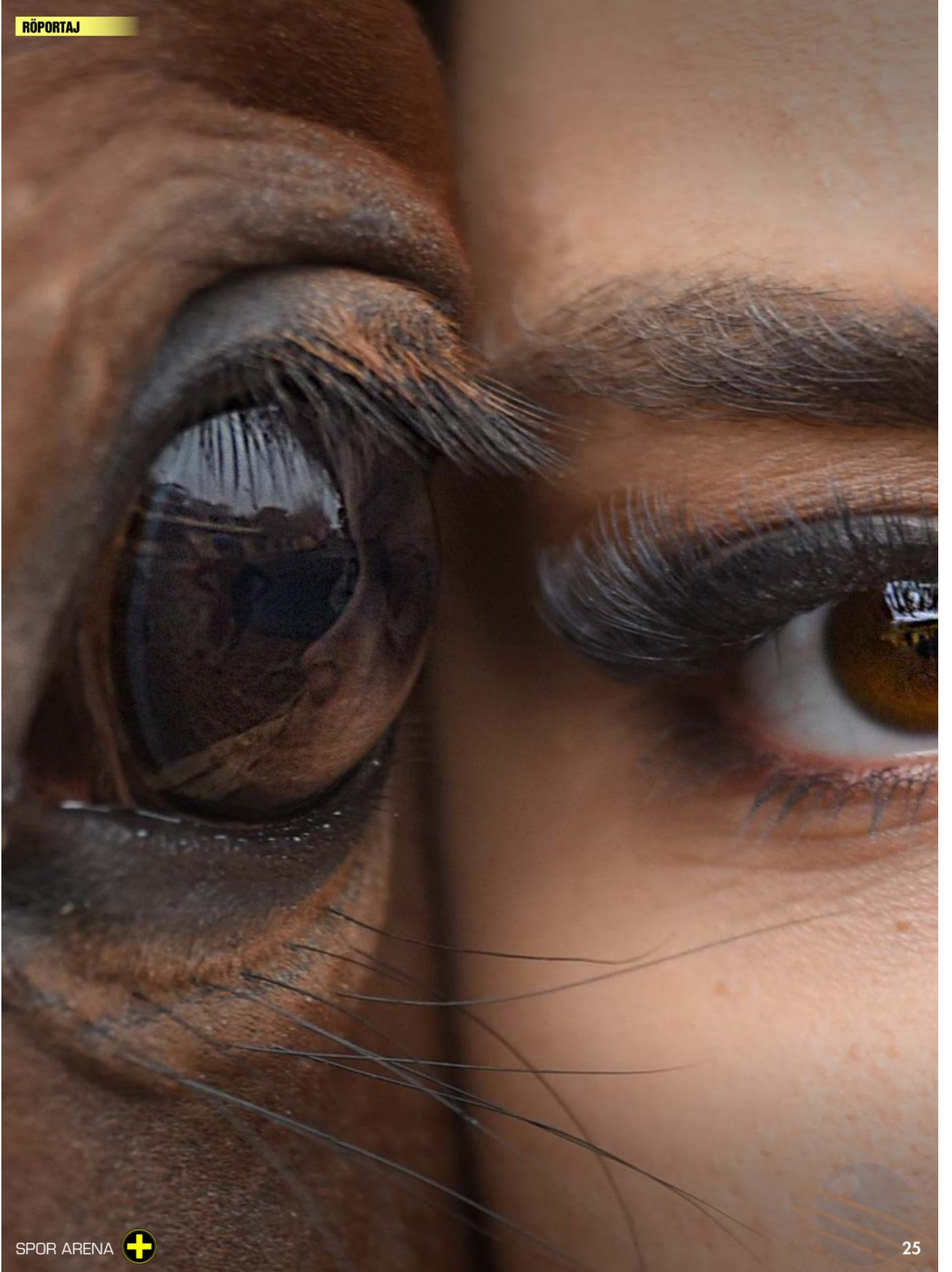
Yayın Adı : Spor Arena Plus
İli : İstanbul

Periyod : Aylık
Sayfa : 25

Tarih : 01.10.2020
Tiraj : 0

6/8

RÖPORTAJ

RÖPORTAJ

● "ATLARA nasıl yaklaşsanız, onlar da size aynı şekilde yaklaşır" diyen Kadir Çivici'nin şu tespiti çok önemli: "Atlar, insanları değil, insanların davranışlarını tanır."

RÖPORTAJ

● **KADİR ÇİVİCİ**'nin İzmir'deki at yarışlarında çektiği bu fotoğraf da ödül aldı. Yağmurlu havada yapılan yarışların atları ve jockeyleri ne denli zorladığını belgeleyen fotoğraftaki bir diğer çarpıcı unsur, atın ayaklarının bastığı yerde oluşan su birikintileri...

RÜZGAR GİBİ GEÇENLER-12

AYABAKAN! SAHADA DA HARADA DA ŞAMPİYON

Ayabakan, sadece 2 yıl süren yarış yaşamında bir kuyruklu yıldız gibi akıp geçmiş olsa da, taylarına ödenen bedeller ve performansları bize her yıl onu hatırlatıyor. Ayabakan'ın çok sayıdaki başarılı yavrularından Sakarbaşı, Artuklu, Anayurt, Çaltepe ve Balalayka kazançlarıyla milyon barajını aşan isimler.

SPOR ARENA PLUS

REŞAT KÖSTEM

AYABAKAN bir yönüyle pek anımsanmayan, bir başka yönüyle de hiç unutulmayan bir at. İki yıl süren yarış yaşamında 'parladı, parladı' ve bir kuyruklu yıldız gibi aktı, geçti. Bu yönü pek akıllarda kalmamış gibi. Yoksa taylarına ödenen bedeller ve performansları **'bize her yıl onu hatırlatıyor.'**

Bunun nedeni, safkan Arap atçılığımızın 21'inci yüzyıla çok verimli başlaması olabilir. İşte millenyum'un ilk 10 yılı içinde sahaya gelen isimler: 2000 Odinhan, 2001 Özgünhan, 2004 Bolkar, 2005 Kafkaslı, 2006 İzbatur, 2007 Ayabakan, 2008 Turbo.

Ayabakan ya da Bolkar gibi iki, hatta İzbatur gibi üç yıllık yarış yaşamlarıyla bu gruptan sıyrılıp, 'en öne' geçmek olası değil. Özgünhan'dan, Turbo'dan, **'hele, hele altı yıl sahada kalan Kafkaslı'**dan neleri daha iyi yapıp da, bunu başaracaksınız?

Sayıdığımız isimlerden Odinhan, Özgünhan ve Ayabakan, Özgün yavruları. Öyleyse, Ayabakan'dan önce, rekor sayıda şampiyon

yavru veren babasından söz etmeliyiz. Ayrıca baba ile oğulun o kadar çok benzer yönleri var ki...

O YILLARDA ÇOK ORTAKLI AT SAHİPLİĞİ

Bakırköylü, at ve at yarışlarına sevdalı bir arkadaş grubu, Özgün'ü Karacabey Harası'nın 1986 yılı angajmanlı Arap tayı satışlarından 13 milyon liraya alır. Paramızdaki dalgalanmalar, sonraki yıllarda 'altı sıfır atmalar' nedeniyle, o günün 13 milyon lirasının bugün ne anlama geldiğini anlamak güç. Yalnız şunu söyleyebiliriz:

Karacabey Harası'nın o gün satılan 13 tayı arasında, Özgün fiyatıyla 11'inci sırada. Demek ki pahalı değil.

Tayın başlangıçta daha çok ortağı vardır ama ahıra gelip 'hünerlerini' gösterdikçe, bu sayı 3'e kadar düşer. **Niko Atanasyadis, Ömer Halim Aydın ve Yorgo Şanlıoğlu** yola

sonuna kadar devam eder. **Ömer Halim Aydın** ortaklıktan ayrılan arkadaşlarına hak veriyor; **"Ortaklar nasıl kaçmasın!.. Bir sabah kenterini izlemeye gittim. İdman jockeyi galop yapar gibi durmadan teşvik ediyor ama onun koşmaya hiç niyeti yok. Jockey çalışmayı bıraksa, olduğu yerde duracak."**

Özgün'ün sahibi üç ismi saydı ama bu tayı seçen, Dr. **Güngör Baylav**'ı da unutmamak gerek. Belleği güçlü olanlar doktoru, 80'lerin ortasında koşan, Özay isimli Arap atının sahibi olarak anımsayacaklar. Özay da çok ortaklıydı. **Güngör Baylav** gerçek bir at ve at yarışları sevdalısı. Taniyanlar, bu sahada onun kadar attan anlayan çok az kişiye rastladıklarını söylüyorlar. Bir özelliği de prensiplerinden hiç ödün vermemesi. **Ömer Halim Aydın** doktoru şöyle tarif ediyor:

"Her yarış günü Veliefendi'ye gelip atları padokta izler, kazanacak atı da büyük bir isabetle tahmin ederdi. Ganyanı onlarca lira veren, sürpriz atları bulur ama oynamazdı. Müsterek bahislerle katıldığını da hiç görmedik. Bu kesintilerle oynanmaz derdi."

AT YARIŞI

Şihis Şimşek, Ayabakan'ı neden aldığını şöyle anlatıyor: "Ayabakan'ın kardeşi Dirikhan da bizim haradaydı. Müthiş bir attı. İhalede Ayabakan'ın onun kardeşi olduğuna inanmadım. Bırakın koşmayı, yürüyecek mecali yoktu. Onun da kardeşi gibi müthiş bir at olabileceğini göstermeliydik. Bir bebeğe bakar gibi baktık ona."

Görüşlerine inandıkları Dr. **Güngör Baylav**, tayları satış öncesi kaldıkları Fikret Yüzlü ahırlarında, alıcı grubuyla birlikte tek tek inceler ve **"Bunu alın"** diyerek Özgün'ü önerir.

İŞİLTİLİ BİR BAŞLANGIÇ

Özgün, yarış istatistikleriyle hafızalara kazınacak bir isim değil ama kazandığı koşuların çoğu, sıradan mücadeleler bile olsa sonrası için hayaller kurdurabilecek gibiydi. Bu koşuları kazanırken, mutlaka herkesi şaşırtacak bir şeyler yapıyordu. Kum pistte 1100 metrelik Maiden koşuyu 1:14:14, 1400 metrelik şartlı koşuyu 1:34:31 ile kazandı. Veliefendi Hipodromu'nun o yıllardaki **'gerçek'** kum pistinde bu dereceleri onun gibi 'güle oynaya' yapmak hiç de kolay değildi. Nice iyi atlarımız onun Maiden'daki derecesini bile yıllar boyu gerçekleştirilemedi.

Madalyonun diğer yönüne bakacak olursak; 3 yaşlı döneminde 8 kez start alıp, 3 koşu kazandı. İlk 3 koşulunda Maiden'dan çıkamadı. Hatay Koşusu dördüncülüğü o yıl grup koşularındaki en büyük başarısıydı. Özgün, 3 yaşlı sezonunu, 'ayağını yorganına göre uzat' misali 'sıradan bir koşu kazanarak' noktalandı.

Yıl 1987... Arap atlarının kazançlarına göre; A, B ve C gruplarına ayrıldığı dönemler. Özgün'ün kazancı A grubuna çıkmaya yetmeyince, istikamet İzmir'deki B grubu yarışlarıdır. Oradaki 3 koşusu da beklentilerin altında kalınca, İstanbul'a 'erkek' dönüş yaparak, diz eklemdeki sorunu nedeniyle tedaviye alındı.

Özgün, İstanbul'daki 100 günlük 'rekreasyon' diyebileceğimiz dönemden sonra, gerçekten de yenilenerek sahaya döndü. B grubunda 4 açık koşuyu üst üste kazanarak A grubuna çıktı. Yarışları öylesine göz alıcıydı ki; handikaperler A grubundaki ilk koşusu olan iyi atların katıldığı mahdut handikapta ona 61 kilo verdi. Bu koşuda varlık gösteremeyip, üç hafta sonra 2000 metre Bakırköy Belediye Başkanlığı Koşusu'nu; Atlar, Gürbatur, Serdarbey, Aktolgalı gibi dönemin 'ünlü' isimlerini geçerek kazandı.

Sonrasında **'çita daha da yükseldi'** ve sıra G2 Mehmet Ali Kiper Koşusu'na geldi. Startla başlayan Özgün-Töm 'iddialaşması' ikisine de yaramayınca tabelada yer bulamadılar.

Şimdi bir soluklanarak, Özgün'ün buraya kadar anlattığımız 14 aylık performansını gözümüzün önüne getirelim. Söz ettiğimiz süreçte koştuğu 18 yarışta, şampiyon bir yarış atının işaretlerini veriyor mu? Hayır ama siz yine de kesin karar vermeyin...

BAŞKA ÖRNEĞİ VAR MI?

Şimdi söyleyeceklerimi 'lütfen' dikkatle okuyun, sonra devam edelim:

"Özgün'ün yarış yaşamı yaklaşık 34 ay daha sürecek ve ne olursa da, bu süreçte olacak."

Safkan, söz ettiğimiz 34 aylık süreçte 3 yarış koşabiliyor. 4 Eylül 1988 G2 Malazgirt Koşusu, 15 Ekim 1988 G1 Cumhuriyet Koşusu ve yaklaşık 32 ay pistlerden uzak kaldıktan sonra, 5 Haziran 1991'de şartlı koşu. Garip ama gerçek. Özgün bunların üçünü de kazanıyor.

Gelin bu koşuların öyküsünü, **Tınay Adışen**'den dinleyelim:

"1988 yılının ağustos ayı ortalarıydı, Victoire isimli İngiliz atıyla kazandığım koşuda ceza aldım. Bunun üzerine İzmir'deki evime gidip, bir süre orada kaldım ve Malazgirt Koşusu'ndan 4 gün önce İstanbul'a döndüm. Özgün'ün antrenörü, mahalle arkadaşım Rifat (Tengiz) o koşuda ata benim binmemi teklif etti. Sürekli Ahmet Atçı biniyordu ama kısmet. Victoire'in benden sonraki yarışına Ahmet binmiş, kazanırken o da benim gibi ceza almış. Bu yüzden Özgün'e Malazgirt Koşusu'nda ben bindim. Serdarbey, Aktolgalı, Erbatur, Timurbey, Foçalı, Tacım gibi atlarla koştuk.. Düzlükte atı gayrete getirmek için, sağ koluna kuvvetlice dokununca roketledi ve yarış dört boy önde kazandı. Müthiş koştu."

Tam da **Tınay Adışen**'in söylediği gibi, Özgün müthiş koşmuştu. Startla birlikte önde Serdarbey, peşinde Özgün... **Tınay**'in deyimiyle, **'düzlükte roketleyen'** Özgün, 400'de liderliği alıp, 200'de de farkı açmaya başladı. 1400 metrelik koşudaki 1:30:89'luk derecesi pist rekoruydu ve Özgün bu mesafede 1:31'in altına inen ilk at olmuştu. Tam 7 yıl sonra Yavuzhan,

1:30:74 ile yeni rekorun sahibi oldu.

Artık hedef, 40 gün sonra koşulacak grup 1 Cumhuriyet Koşusu idi. Söz yeniden **Tınay Adışen**'de:

"Geçen yarışında Ahmet Atçı cezalı olduğu için ben binmiştim. Bu sebeple Cumhuriyet Koşusu'nda ata kimin bineceğini sordum. Rifat (Tengiz) yine benim bineceğimi söyledi. Özgün'le koşu içinde konuşuyorduk. Koluna sertçe dokunmam, belli ki hoşuna gidiyor, sanki bana 'Bir daha dokun, bir daha dokun' diyordu. Bunu anlıyor ve öyle davranıyordum. Yine kolay kazandık, Athar ikinci oldu."

Özgün'ün bu kez 1600 metrede, 'o yıllar için süper denilebilecek' 1:45:61'lik derecesi 2004 yılına kadar Cumhuriyet Koşusu rekoru olarak kaldı.

ÖZGÜN'E YAKIŞAN FİNAL

Özgün'ün 1988 TBMM Koşusu'na da kaydı yapıldı ama 'her atçının korkulu rüyası olan' tandon sakatlığı nedeniyle koşamadı.

Uzun bir tedavi dönemi ve tam 32 ay aradan sonra, çim pistteki 1300 metrelik şartlı koşuyla pistlere döndü. Özgün bu koşuyu da, 1:25:36 ile Aktolgalı'nın 5 boy önünde kazandı. Koşu sonrası yaşananları, dönemin yarış dergisi BANKO aktarıyor:

"Özgün yarış kazandıktan sonra ringde cefakar antrenörü Rifat'ın gözyaşları vardı. Sevinçten ağlıyordu."

Özgün ondan beklenen başarıları yakalayan 'harika' bir yarış atıydı ama sakatlığı nedeniyle artık koşma şansını kalmamış, bundan sonraki yaşamını harada aygır olarak sürdürecekti. Günümüzdeki koşulları olsa bu atı kendiniz aygır yapar, 'paraya para demezsiniz.'

TiGEM, 13 milyon liraya sattığı Özgün'ü, 5 yıl sonra 60 milyon liraya aygır olarak aldı. 30 yıl öncesinden söz ediyoruz. Bu fiyatı sizler nasıl bulursunuz bilemem ama satışından kısa bir süre önce kazandığı üç şartlı koşunun ikramiyesi 16 milyon lira. Kıyaslama için iki örnek daha verelim. TiGEM'in Özgün'ü satın aldığı 1991 yılında, Karacabey Harası'nın sattığı angajmanlı 14 Arap tayının ilk 10'unu bu parayla alamı-

● **AYABAKAN**, 2008 yılındaki Cumhuriyet Koşusu'nda Dünya Arap Atı Organizasyonu'nun 2006 ve 2007 yıllarında WAHO Ödülleri kazanan Kafkaslı ile İzbatur'u geride bırakarak birinci olmuştur.

yorsunuz. Aynı satışta Özgün'ün baba kardeşi, Uludağ'ın, 17 Turfetünnur'dan olan tayını Özkan İşgüden 160 milyon liraya almıştı. Özgün ucuza gitmiş.

YAVRULARINDAN BİRİ...

Özgün'ün yavruları, 'şampiyonlar serisi' olarak ayrıca anlatılabilir. Bugün onlardan birini, en altlardan başlayıp, zirveye tırmanın öyküsünü, Ayabakan'ı anlatacağız...

Erkek taylarına sahip olabilmek için, **'kuran kurana'** açık artırmalara katılmak, deyim yerindeyse 'kesenin ağzını' bir hayli açmak gereken 'şampiyon imalatçısı' Özgün'ün taylarından Ayabakan bir yaşında **'sessiz sedasız'** satıldı.

Anadolu Tarım İşletmesi kadro fazlası taylarının satışında, görücüye çıktı; **'Var mı talip'** diye sordular. Burada biraz durup, akıl yürütelim.

Özgün'ün erkek yavrusu daha bir yaşındayken neden kadro fazlasına ayrılır? Gerçek bu pek rastlanmayan bir durum değil. İşletmelerin kadro fazlası ayırdığı birçok

tayı, sonraki yıllarda şampiyon olarak alkışladık.

Paramızdan altı sıfırın atıldığı 2005'te, 23 bin YTL'ye alıcı bulan Ayabakan, o günkü satışın en ucuz tayları arasında. Örneğin Kurtel Ekürisi aynı satıştan, Özgün-Cahide.80 orijinli, Ayabakan'la yaşıt Coşartay'ı, 100 bin liraya aldı. Satışlara isteyen herkesin katılabildiğini ve açık artırmada en yüksek bedeli verenin taya sahip olduğunu da unutmayalım.

Siz bedeli taya ödüyorsunuz ama aslında bir umudu satın alıyorsunuz. Ucuz ve pahalı diye göreceli olarak sınıflandırdığımız tayların fiyatlarına bir de bu açıdan bakmak gerek.

Ayabakan'ın sahibi **Şihis Şimşek**, pek de talibi olmayan bu tayın satın alışı anlatırken, bazı ipuçları veriyor:

"Ayabakan'ın kardeşi de bizim haradaydı. Müthiş bir attı. İhalede Ayabakan'ın onun kardeşi olduğuna inanmadım. Bırakın koşmayı, yürüyecek mecali yoktu. Doğrusu, kardeşinin hatırına aldık onu. İhaledeki o ezik duruşu, cılız bedeni hırslandırmıştı beni. Onun da kardeşi gibi müthiş bir at olabileceğini göstermeliydik.

Bir bebeğe bakar gibi baktık; emeklerimizi boş çıkarmadı."

Ayabakan'ın, 2001 doğumlu ana-baba kardeşi Dirlikhan'ın hatırına satın alındığını da böylece öğreniyoruz.

GELECEĞİN ŞAMPİYONU VE HALİS KARATAŞ

Ayabakan, Şimşek Harası'nda gösterdiği gelişimi, belli ki idman pistine çıktığı daha ilk günlerde kanıtıyor. Öykünün bundan sonraki bölümünü, onunla ayrılmak üzere ikili oluşturan Halis Karataş'tan dinleyelim:

"Ayabakan rahmetli Orhan Bekmezci'deydi. Bütün kış boyunca bana 'Bir tayım var, senin eline geçmesini, seninle buluşmasını istiyorum' diyordu. İdmanında da hiç binmedim ama Orhan Abi gibi tecrübeli, attan anlayan birisinin sözlerine kanaat getirdim ve bu şekilde Ayabakan'la buluştuk. Bazı şanssızlıklar nedeniyle onu ancak sezon ortasında koşabildik. İlk yarışını çıktığı gibi, kolay kazandı. Dedim ki: **"Orhan Abi senin üzerinde durduğun**

AT YARIŞI

Ayabakan, 3 yaşlı döneminde, aralarında Çanakkale Zaferi, Hatay ve Haralar Koşusu gibi grup 1, TiGEM Koşusu gibi grup 2 mücadelelerin yer aldığı 7 koşunun tümünü kazandı. Halis Karataş'ın "Yarış içinde istediğiniz her şeyi yapıyor" diye tanımladığı Ayabakan, 2007'de 'Yılın Arap Tayı' unvanını kazandı.

kadar varmış, bu farklı bir at. Bineğinden kenterine, sprint ve galoplara geçtiğinde ne hissettin de böyle üzerine düştün? Senin bu görüşünü tecrübe etmek isterim. Bazı safkanlar idmanda size öyle umut veriyor ki. Fakat yarış kabiliyeti, yarış yüreği maalesef çoğunda olmuyor."

Halis'in söz ettiği ilk startı Veliefendi Hipodromu çim pistindeki 1200 metre mesafeli 1 şartlı Haberbatır koşusuydu. 1:19:11 yaparak 5 boy önde kazandı. Bitiriz derecesi, ikiye bölünen koşunun diğerinden 2 saniye daha iyiydi. Sonraki iki yarışında da aynı pist ve mesafede 1:18:92 ve 1:18:19 gibi gittikçe geliştirdiği derecelerle birinciliğe uzandı.

Ayabakan, 3 yaşlı döneminde, aralarında Çanakkale Zaferi, Hatay ve Haralar Koşusu gibi grup 1, TiGEM Koşusu gibi grup 2 mücadelelerin yer aldığı 7 koşunun tümünü kazandı. Başarının sırrını Halis Karataş şöyle anlatıyor:

"Yarış içinde istediğiniz her şeyi yapıyor. Mücadelede kaybetmeyi hiç aklıma getirmediğim safkanlardan biriydi."

Ayabakan; sonraki yıllarda hepsi başarılı birer aygır olan Peksoy, Coşartay, Aşkner, Berksoy, Güntay, Bayhan gibi isimlerin yanı sıra, Gökçeada, Elmasbik, Yücelay gibi güçlü dışı rakiplerle de koştu. 2007 yılını 3 yaşlılar arasında 132 handicap puanıyla lider tamamladı ve tartışmasız biçimde 'Yılın Arap Tayı' unvanını kazandı.

HER KOŞULDA KAZANIYOR

Beş aylık aradan sonra, yeni sezonu G3 Seyhan Belediye Başkanlığı Koşusu galibiyetiyle Adana'da açtı. Ayabakan startla birlikte koşuya tempo verip, kimseyi yanına sokmadan sürekli kazanıyordu. Rakipleri onu geçebilmek için farklı taktikler aramaya başladılar. İstanbul'daki G3 Hazım R. Gözlükçü Koşusu bunun ilk denemesiydi diyebiliriz.

Koşunun temposunu 'tavşanlık görevi üstlenen' Akbayram vererek ekürisi Berksoy'la adeta bayrak yarışı yapacaklar ve Ayabakan'ı sonda sprinte zorlayacaklardı.

Startla birlikte Akbayram numarayı aldı. Berksoy ikincilikte, Ayabakan ise onun birkaç boy gerisinde bekleme yarışı yapıyordu. Düzlükte Berksoy lider, Ayabakan takipçisi oldu. 200'de rakibini yakalayan Ayabakan, dokuzuncu yarışından da birincilikle ayrılıyordu.

Ayabakan'ın koşuya tempo vermesi 'bir anlamda' engellenmişti ama düzlükte yaptığı sprinte yanıt veremedikleri için kazanan yine o olmuştu.

Koşuda Ayabakan'ın bekleme yapmasını gerektirecek kadar da yüksek bir tempo yoktu. İstense her zaman yaptığı gibi liderliği alıp, koşuyu kazanabilirdi. Bu taktik, gelecek günlerdeki uzun mesafeli koşular için bir deneme oldu. Halis Karataş, Ayabakan için o kadar net konuşuyor ki:

"Koşunun temposu ne olursa olsun ona uyuyor, istediğinizde de sprint yapıyordu. Bir atın ona üstünlük sağlama şansı çok azdı."

Sırada 4 yaşlıların 2100 metre mesafeli G1 İstiklal Savaşı Koşusu vardı. Burada tartışılan, koşacak diğer 14 safkan değil, mesafenin Ayabakan'a rakip olup, olamayacağı idi. Bekleme yarışı yapmak, ya da uzayan mesafe onun performansını düşürüyor muydu?

Bu koşuyu izleyerek ya da farklara bakarak 'evet' diyebilirsiniz ama Halis Karataş'ı dinledikten sonra sanırım fikriniz değişecek:

"Ayabakan, İstiklal Savaşı Koşusu'ndan bir hafta önce rahatsızlık geçirdi, yem yememeye başladı. Zorla bir şeyler yedirmeye çalışıyorlardı. O yarışa hasta, hasta geldi diyebilirim. Arek (Kuyumciyan) Beyin Güntay'ı, Gülerce Ekürisi'nin Bayhan'ı ile son 400'de buluştuk. Potoya kadar canını dişine taktı, yine geçilmedi."

Düzlüğe kadar 11'inci durumda gittiği İstiklal Savaşı Koşusu, Ayabakan-Karataş ikilisinin özgüvenlerini daha da pekiştiren bu yarış olmuştu.

KADERDE GEÇİLMEK DE VAR

Sırada 4 yaşlıların 2400 metrelik G1 Niğbolu Koşusu.

Ayabakan, 'ezeli' rakipleri Berksoy, Güntay, Bayhan'ın yanı sıra o güne kadar sınıf ve grup koşularında hiç görmediğimiz bir isim, Çelikkın'la da yarışacaktı. Çelikkın Maiden'dan 4 yaşında çıkmayı başarmış, Niğbolu'dan bir hafta önce, Ankara'da KV-6 İhsan Akhun Koşusu'nu kazanmıştı. Niğbolu Koşusu'nda şans verilen diğer 4 at birbirini kollarken, Çelikkın daha ilk 400 metre içinde 'aldı başını, gitti.'

Bizler böyle bir duruma ilk kez rastlamadığımızdan, öndekini yok sayıp arkadaşkilere odaklandık. Arkadakilere jockeyleri de bizim gibi yapınca... Rakiplerinden 'hayal edilemeyecek oranda' avans alan Çelikkın, koşuyu Ayabakan'ın üç buçuk boy önünde kazandı. Kaya Ekürisi'nin safkanı Çelikkın'ın bu 'taktiksel' başarısında, jockey Ömer Kaya'nın payını da unutmamak gerek. Şampiyon ilk kez geçiliyordu. Hatta buna ilk ve son kez de diyebiliriz, nedenini de anlatacağız. Herkesin bu şoku atlattırması, 3 hafta sonraki Uluslararası G1 Malazgirt Koşusu'na kadar sürdü.

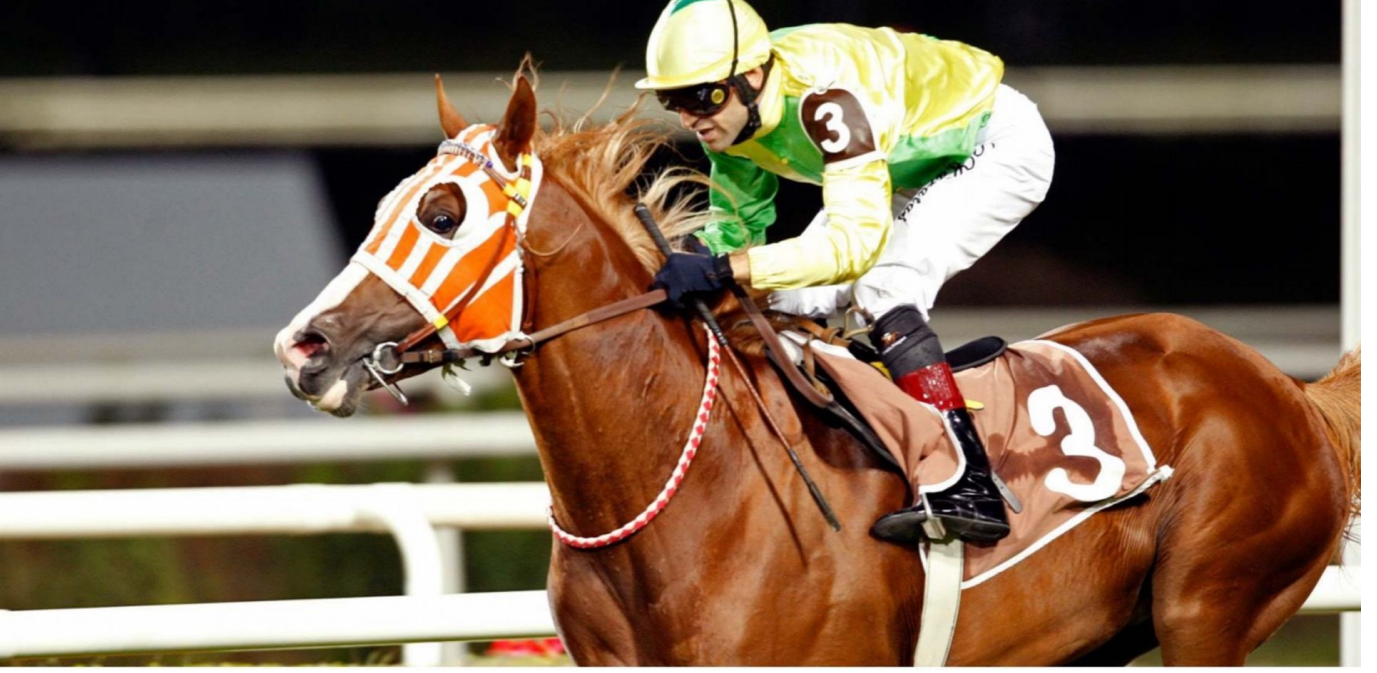
AYABAKAN'IN BÜYÜKLÜĞÜNE ULUSLARARASI ONAY

Yurt dışından gelen atların bu koşudaki üstünlüğü, Ersanhan'ın 2003'teki birinciliği dışında aralıksız sürüyordu. 2008 yılında Ayabakan, bir yıl sonra Turbo Malazgirt koşularında yüzümüzü güldüren isimler oldular. Ayabakan'ın kazandığı koşuda yurt dışı temsilcilerden Bright Light ikinci, Quaolina üçüncülükte kaldı. İki şampiyonumuzun ilk kez birlikte start aldığı koşuda Kafkaslı tabelaya girememişti. Bu koşuyla ilgili yarış sonrası yaşanan bir gelişmeyi de Halis Karataş'tan öğreniyoruz:

- Malazgirt çok kolay bir koşu oldu bizim için. Yarış olmadı diyebilirim... Şeyh Hamdan Al Maktoum'un jockeyi (Richard Hills) yarıştan sonra Ayabakan için 'Bu müthiş bir at' deyince neden bu kadar hayret ettiğini sordum.

- Benim bindiğim (Quaolina) çok iyi bir at. Onu bu kadar kolay geçmen entere-san...

Belli ki atına çok güveniyor ve geçilece-

Ayabakan'ın başarıları, onunla ilgili herkesi onurlandırıyor, sahibi Şihis Şimşek ise; "Onun en büyük zaferi, kazandığı yarışlardan öte, haraya geldiği günden bu yana gösterdiği gelişim. Pistlerde Ayabakan'ın hızına yetişecek at olabilir ama onun azmini geçebilecek at tanımıyorum" diyerek onun bir başka yönünü vurguluyordu.

ğini tahmin etmiyormuş. Ben de 'Evet, şu anda Türkiye'nin gözbebeği, inandığımız bir safkanımız' dedim.

Yaşlılarıyla mücadele ettiği, Safkan Arap Atı Yetiştiricileri ve Sahipleri Koşusu'ndaki kolay birinciliği sonrası, sıra sezonun Arap atları için en mühim sınavı olan Cumhuriyet Koşusu'na gelmişti. Rakipleri arasında; Kafkaslı ve İzbatur başta olmak üzere Saltukhan ve Uçanbey de yer alıyordu. İlk 1000 metreyi Saltukhan önde geçti. Ayabakan, 600'de hızlanıp düzlüğe lider çıktı ve koşuyu çok kolay kazandı. Kafkaslı ikinci, İzbatur üçüncülükte kaldı.

Ayabakan bu koşuda, Dünya Arap Atı Organizasyonu'nun 2006 ve 2007 yıllarında WAHO Ödüllerini kazanan Kafkaslı ile İzbatur'u geride bırakmıştı. Kazandığı başarılar, uluslararası alanda da onaylanarak, Ayabakan'ı 2008 yılı WAHO ödülünün sahibi yaptı.

Safkanın kazandığı başarılar, onunla ilgili herkesi onurlandırıyor, sahibi Şihis Şimşek ise; **"Onun en büyük zaferi, bugüne kadar kazandığı yarışlardan öte, haraya geldiği günden bu yana gösterdiği gelişim. Pistlerde Ayabakan'ın hızına yetişecek at olabilir ama onun azmini geçebilecek at tanımıyorum"** diyerek onun bir başka yönünü vurguluyordu.

Gelelim iki hafta sonraki 2800 metrelik Veliefendi Koşusu'na... Burada, **Halis**

Karataş ile konuştuklarımızı size aktarıp, ben aradan çekiliyorum:

- Ayabakan, Veliefendi Koşusu'nda sakatlandı.
- Evet.
- Daha önce hiçbir şeyi yok muydu?
- Vardı. Cumhuriyet Koşusu'ndan sonra, sakın Veliefendi'yi falan düşünmeyin dedim. Ben atta hoşuma gitmeyen şeyler gördüm. Kamçı vurmduğum halde, teşvik ettiğimde zikzak yapmaya başladı. Koşudan sonra Şihis Bey ve Orhan Abi ile yaptığımız ayaküstü sohbette, 'Atı marta kadar dinlendirelim, bir yarış görür, yeni sezona sağlıklı şekilde başlarız' dedim. Bu şekilde konuştuk.

SON YARIŞI DEĞİL JÜBİLESİ

At salyasını verdikten sonra ben arabamla İstanbul'a, onlar da atı alıp Adana'ya doğru yola çıktılar. Yolda Orhan Abi beni aradı ve sahibinin Veliefendi Koşusu'nu koşturmak istediğini söyledi. Kızılcahamam'dan Bolu'ya kadar vazgeçirmek için dil döktüm. **'Bu at, şu an için o 2800'e hazır değil. Çok hızlı bir at, 2800 metre yarışını yavaş gider. Önde gitsek, Rahmetli Remazan Kaya Kafkaslı'ya tempo yaptırmak için ekürü üç dört at yazacak, bizim için zor**

bir koşu olur' dedim.

Onların kararı değişmeyince koştuk. Yarış başladı, üç dört gidiyoruz. Daha karışılarda 1000 tabelasına gelirken, atın topalladığını hissettim. Ben onu hiçbir şey yokmuş gibi bir iki aksiyon itseydim, aygırlık hayatı da olmayabilirdi. Yavaşlatıp, 400'e kadar getirdim ve üzerinden indim."

Bu sonuç herkes için tatsız bir durumdu. Koşu sonrası alkışlarla tören alanına göndermeyi umut ettiğimiz **'şampiyon'**, piste getirilen kamyonetle 'meçhule doğru' götürülüyordu.

Bu nedenle, **"Ayabakan'ın geçildiği tek yarış, Niğbolu Koşusu'dur"** dedim. Kurallar, Veliefendi Koşusu'nu da onun geçildiği yarışlar hanesine yazıyor ama... Hangi at sahibi o koşudan, "Ayabakan'ı geçtik" diyerek söz eder? Varsın istatistikler öyle desin... Bizler için o yarış, Ayabakan'ın geçildiği değil, sakatlandığı koşudur.

Atın sağ ön dizinde kırık saptandı. Safkanın yeniden sahalara dönmesi için operasyon geçireceği açıklandı ama bu gerçekleşmedi.

Ayabakan 2010 yılından bu yana, TIGEM'in en değerli aygırları arasında yer alıyor. Çok sayıdaki başarılı yavrularından Sakarbaşı, Artuklu, Anayurt, Çaltepe ve Balalayka kazançlarıyla milyon barajını aşan isimler.